

ἐν 283, σ. 56 ὑποσ. 2 καὶ ἐν 16, σ. 102.

« . . . Διατάσσω τὸν διοικητάς, ἀστυνόμους, κλπ. νὰ προσέχουν, ὅπως οἱ ἐσναφικοὶ ὅμιλοι, οἱ ἀποκλειστικῶς ἀσχολούμενοι περὶ τὴν βιομηχανίαν, τὰ ἐπαγγέλματα καὶ τὰς τέχνας, μόνον ἐσναφικῶς ἔξετάζονται, κρίνονται καὶ ἀποφασίζονται περὶ τῶν ἀναφυομένων μεταξὺ τῶν μελῶν των διαφορῶν καὶ ὑποθέσεων φύσεως ἐπαγγελματικῆς, κατὰ τὰ παλαιά των θέσμων, ἐπέχοντα τόπον νόμου καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα τούτων λύωσιν δριστικῶς αὐτάς . . . Μόνον τὸ διοικητικὸν τοῦ ἐσναφίου συμβούλιον δικαιοῦται νὰ κρίνῃ καὶ ν' ἀποφασίζῃ περὶ ὑποθέσεων ἀφορωσῶν εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ἐσναφίου, τιμωρεῖ τὸν πταίστην διὰ δημοσίας ἐπιπλήξεως, διὲ ἐκδιώξεως ἐκ τοῦ ἐσναφίου, διὲ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός του, διὰ σωματικῆς ποινῆς καὶ διὰ προσκαίρου φυλακίσεως . . . ».

422

1773. "Εκθεσις προεστώτων νήσου Πάτμου, ἀπὸ 17 Σεπτ., πρὸς τὸν ρῶσον ναύαρχον Γρηγόριον Ἀνδρεάγεβιτς Σπυριδώφ, παρέχουσα πληροφορίας, ἐξ ὀκτὼ ἀρθρῶν, περὶ πληθυσμοῦ, Μονῆς Θεολόγου, προϊόντων τῆς νήσου, ἐμπορίου, φορολογίας, παρακειμένων νησίδων καὶ περὶ ἀγοραπωλησιῶν ἐν 319, σ. 127–130.

« . . . δύδοον. Διὰ ταῖς ἀγοραῖς χωραφίων, ὁσπετίων, ἢ ἄλλων πραγμάτων, ἔχοντας χρείαν δοίκονδρις, τὸ πουλεῖ καὶ τὸ ἀγορᾶςει ὅποιος θελεῖ, μὲ γράμμα καὶ μὲ μαρτυρίας, περὸ προτιμᾶ(ται) δ συγγενῆς καὶ δευτεροῦ δ συμπλησιατῆς καὶ διόπταν αὐτοὶ δὲν τὸ θελήσουν, τὸ πέφρει ἄλλος, ὅποιος καὶ ἀντείστηται».

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

422α

1773. Φιρμάνιον σ. Μουσταφᾶ, περὶ συντεχνιῶν τῆς Δ. Μακεδονίας, ἐν Σ. Σαλαμάγκα, Τὰ ίσναχοις καὶ τὰ ἐπαγγέλματα ἐπὶ τῆς Τουρκοκρατίας στὰ Γιάννινα,

ἐν π. Ἡπ. Ἐστ. 8(1959) σ. 565–566.

« Διατάσσω τὸν διοικητάς, ἀστυνόμους κτλ., νὰ προσέχουν, ὅπως οἱ ἐσναφικοὶ ὅμιλοι, οἱ ἀποκλειστικῶς ἀσχολούμενοι περὶ τὴν βιομηχανίαν, τὰ ἐπαγγέλματα καὶ τὰς τέχνας, μόνον ἐσναφικῶς ἔξετάζονται, κρίνονται καὶ ἀποφασίζονται περὶ τῶν ἀναφυομένων μεταξὺ τῶν μελῶν των διαφορῶν καὶ ὑποθέσεων φύσεως ἐπαγγελματικῆς, κατὰ τὰ παλαιά των θέσμων, ἐπέχοντα τόπον νόμου καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα αὐτῶν λύωσιν δριστικῶς αὐτάς. Μόνον τὸ διοικητικὸν τοῦ ἐσναφίου συμβούλιον δικαιοῦται νὰ κρίνῃ καὶ ν' ἀποφασίζῃ περὶ ὑποθέσεων ἀφορωσῶν εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ἐσναφίου, τιμωρεῖ τὸν πταίστην διὰ δημοσίας ἐπιπλήξεως, διὲ ἐκδιώξεως του ἐκ τοῦ ἐσναφίου, διὲ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός του, διὰ σωματικῆς ποινῆς καὶ διὰ προσκαίρου φυλακίσεως . . . Ἐν περιπτώσει καθ' ἥν, πρόσωπα μὴ ἀνήκοντα εἰς τὰ ἐσνάφια, οἰαδήποτε καὶ οἰαδήποτε θέσιν κατέχοντα ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἥθελον ἐπέμβει καὶ πειραθῇ νὰ ἐμποδίσουνται διὰ τῆς βίας καὶ τῆς δυνάμεως των, τὴν ἐκτέλεσιν τῆς σωματικῆς ποινῆς, τῆς ἐπιβαλλομένης ὑπὸ τοῦ ἐσναφίου εἰς τὸ καταδικαζόμενον μέλος, πάντες οἱ κρατικοὶ ὑπάλληλοι ὀφείλονται, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας, παντὶ μέσω νὰ ἐμποδίζωσι τὴν ἀνάμιξιν ξένων προσώπων εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν ἐσναφίων».

